

Nils Van Uffelen van Uitgeverij Charlotte:

RAMSEL – Het ene carrièrepad verloopt grilliger dan het andere. Dat bewijst het verhaal van Nils Van Uffelen (50): econoom van opleiding, vervolgens werkzaam als bedrijfsmanager en HR-specialist, tegenwoordig loopbaanbegeleider en uitgever.

Sinds kort ligt het eerste boek van Uitgeverij Charlotte in de rekken: "De Rijkdom van Geluk", door Daniel Gybels. "Toen de bestaande uitgeverijen afhaakten, had ik twee opties: niet uitgeven of zélf uitgeven. Ik koos voor het laatste."

Op een mistige, donkere avond bellen we aan bij uitgeverij Charlotte. In Ramsel, of *all places*. De combinatie van het omzeilen van de wegenwerken in het centrum van Herselt en het gebrek aan een gps heeft voor oponthoud gezorgd. We zijn twintig minuten te laat op de afspraak. Maar dat deert Nils Van Uffelen niet. "Kom binnen! Ga zitten! Iets drinken? Zeg, vertel eens, hoelang doe jij dit werk al?"

– Eh, ik schrijf toch al enkele jaren onder-tussen. Waarom?

Sorry, beroepsmisvorming. Ik heb heel mijn carrière als manager in de bedrijfswe-reld gewerkt, voornamelijk in de HR-sector. Tegenwoordig ben ik zelfstandig loopbaan-begeleider. Vandaar mijn interesse. Ik wil graag weten wat iemand drijft in zijn profes-sionele bezigheden. Wat jou drijft om op een donkere avond als deze helemaal naar Ramsel af te zakken, bijvoorbeeld. En dan nog verloren te rijden ook. (*lacht*)

– Wel, ik wilde vooral weten waarom jij in het toch al lichtjes verzadigde uitgevers-landschap nog een nieuwe uitgeverij op-richt. Er zijn er al zoveel, en het lijkt me moeilijk om op te tornen tegen de grote spelers op de markt.

Voor het geld moet je het alleszins niet doen, dat kan ik je wel zeggen. (*lacht*) Neen, aan de oprichting van de uitgeverij gaat een hele geschiedenis vooraf. Je moet weten dat ik tijdens mijn loopbaan in de bedrijfsweld meegewerkt heb aan de uitgave van twee boeken: het ene over loopbaanevolutie en het andere over het coachen van managers. Ik heb die boeken niet zelf geschreven, maar

ik heb wel intensief meegeholpen aan het commercialiseren ervan. Zo bouwde ik contacten op met uitgevers en auteurs. Vervol-gens belandden er regelmatig manuscripten op mijn bureau, waarover mijn mening werd gevraagd. Onder meer voor uitgeverij Lan-noo heb ik veel proeflezingen gedaan. Het boekenvak was me dus niet geheel onbekend toen ik met dit avontuur van start ging.

– De beslissing om zelf te beginnen uitge-ven, laat een zekere ontevredenheid vermoeden over de bestaande uitgeverijen...

Dat klopt. Op een dag kreeg ik een manus-cript onder ogen: "De Rijkdom van Geluk", door Daniel Gybels. De auteur vroeg mijn mening, en die heb ik in alle eerlijkheid gegeven. Ik heb hem gezegd: "Het is goed, maar er moet nog aan geseuteld worden." (*lacht*) Ik bedoelde dan vooral het taalge-bruik, want ik was wél meteen geboeid door het thema. Meer zelfs, ik was er absoluut van overtuigd dat dit boek op de markt ge-bracht moest worden. Bijgevolg ben ik, en-

kele versies later, met dat manuscript naar een aantal uitgevers gestapt. Daar waren de reacties maar matig enthousiast. Het thema "geluk" is blijkbaar niet *hot* genoeg. Bovendien is de auteur Daniel Gybels geen grote naam in het literaire wereldje. Con-clusie: zo'n boek krijgt weinig tot geen aan-dacht van de grote uitgeverijen. Ik had dus twee opties; niet uitgeven of zélf uitgeven. Ik heb voor dat laatste gekozen.

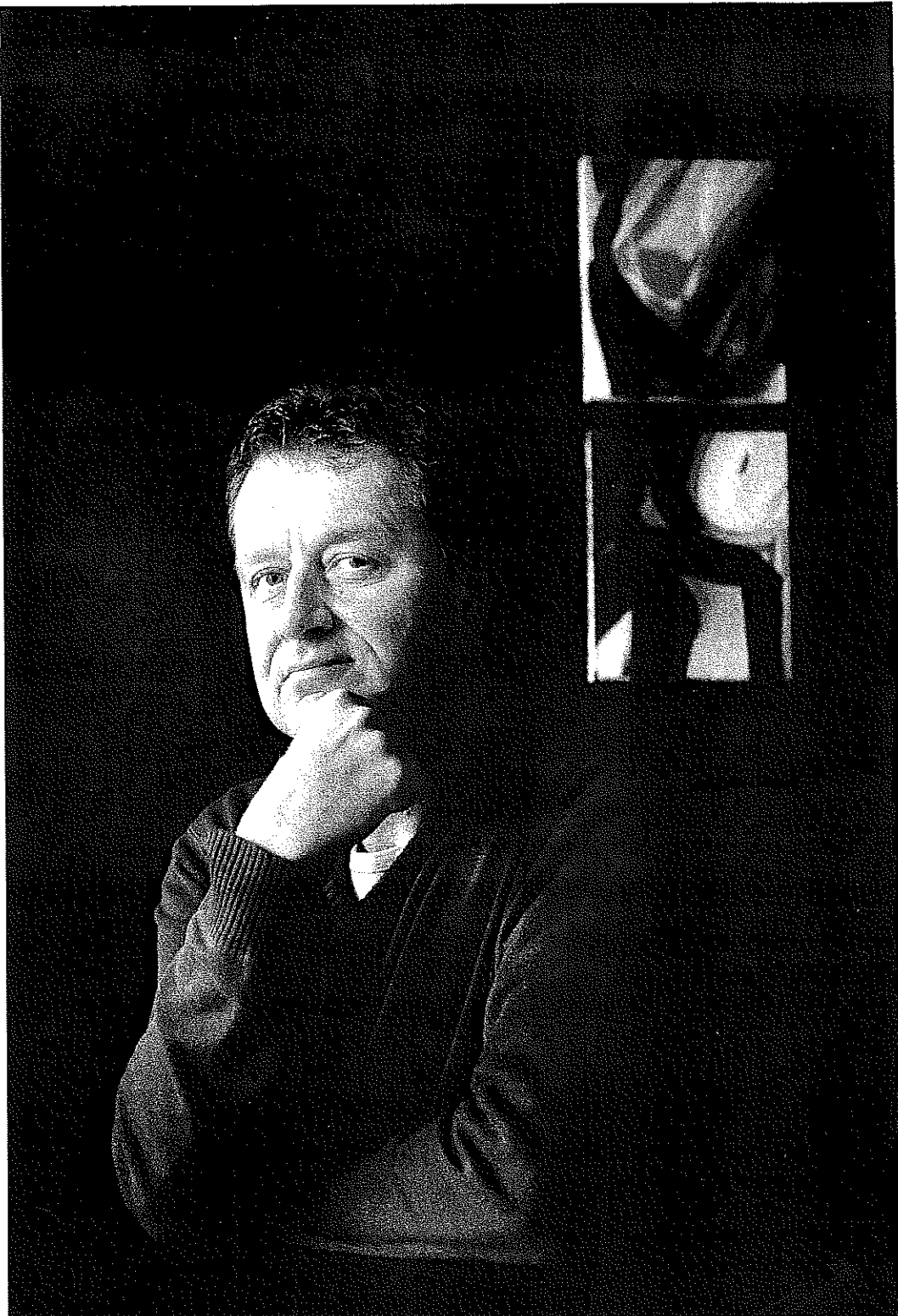
– Wat sprak je zo aan in het boek?

Om dat te kaderen moet ik je eerst mijn persoonlijke verhaal vertellen. Drie jaar geleden heb ik mijn managementcarrière stopgezet. Ik was 47 jaar, niet *happy* meer in mijn job en daardoor ook niet tevreden over het leven dat ik leidde. Ik was het beu om altijd maar met cijfers bezig te zijn en nooit met mensen. En weet je, iemand die ontevreden is over zijn job en over zijn le-ven voelt zich ook heel eenzaam. Ik besloot het roer radicaal om te gooien en werd zelfstandig loopbaanbegeleider. Ik had een

pak ervaring op zak in HR-management en wilde die aanwenden om mensen te helpen die vastzitten in hun professionele leven. In alle sollicitatiegesprekken die ik in de loop van mijn carrière heb afgenomen, heb ik immers vaak gemerkt dat veel kandidaten niet echt duidelijk kunnen antwoorden op de typische vragen als: waarom willen ze de job of waar zien ze zichzelf binnen vijf jaar. Het boek sluit helemaal aan bij die missie om mensen te helpen in hun persoonlijke ontwikkeling. Dat is mijn persoonlijke mis-sie, en dus ook die van de uitgeverij. Ook de volgende boeken die we gaan uitgeven, zullen op diezelfde lijn zitten.

LEZEN EN HERLEZEN

– Persoonlijke ontwikkeling lijkt me an-ders wel een thema dat makkelijk in de hoek "zelfhulp en spiritualiteit" terecht-komt. Begrijp ik goed dat dat niet meteen de categorie is waarin uitgeverij Charlotte zichzelf onderbrengt?

“ De nieuwste hype interesseert ons niet. Onze boeken hebben geen versheidsdatum. ”

Absoluut, en we zijn ons daar wel degelijk van bewust. Ik ben er als de dood voor om boeken uit te geven met een te hoog Flair-gehalte - waarmee ik uiteraard niet wil zeggen dat er iets mis is met 'Flair', begrijp me niet verkeerd. Maar het boek van Daniel Gybels situeert zich in een andere categorie. Het is geen zweverig, spiritueel boek. Maar ook geen wetenschappelijk gefundeerd psychologieboek. Zie je, wij zweven daar ergens tussenin.

- Aan welke criteria moet een manuscript dan voldoen om door jullie te worden uitgegeven?

Hoofdcriterium is natuurlijk dat het voor de lezer een bijdrage kan betekenen tot zijn persoonlijke ontwikkeling. Het boek moet een zekere diepgang hebben. Ook heel belangrijk is dat er geen "versheidsdatum" op het boek kleeft. De laatste nieuwe hype interesseert ons niet. Wij focussen op boeken met een blijvende waarde. Daniel Gybels schrijft over universele thema's als liefde, trouw, genieten, prioriteiten, relaties, ... Je kan dat boek op eender welk moment beginnen te lezen, het zal altijd op een bepaalde manier actueel zijn. Het is een boek dat je je hele leven lang kan blijven lezen en herlezen.

- Is er een markt voor dat soort boeken?

Daar ben ik van overtuigd. Zoals ik al zei: mensen die ontevreden zijn over hun leven zijn vaak heel erg alleen in hun hoofd. Ik was dat ook, drie jaar geleden. We leven in een snelle en erg *demanding* maatschappij. Niet iedereen heeft de nodige houvasten om daarin te kunnen meedraaien. Bovendien

zitten we op dit moment in een periode van fundamentele veranderingen, en de mens heeft het nu eenmaal moeilijk met veranderingen. Da's de aard van het beestje.

- Veranderingen op welk vlak?

Normen en waarden zijn de laatste vijftien jaar enorm aan het verschuiven. De razendsnelle ontwikkeling van de informatietechnologie heeft daar een groot aandeel in. We worden voortdurend overspoeld door informatie en dat brengt ons in de war. Maar tegelijkertijd gaan we ook vragen stellen, en dat is goed. De basisvraag - die trouwens ook steeds opnieuw naar boven komt in de loopbaanbegeleiding - is: als het allemaal blijft doorgaan zoals het nu is, waar gaat dit dan eindigen?

- En, waar gaat het eindigen?

Wel, dat is het 'm nu net. Het heeft geen zin om daarover je hoofd te breken. We vergeten om te leven in het nu. Leren uit gisteren en er vandaag iets mee doen: daar gaat het om. Ik beslis elke dag opnieuw om bewust te genieten van alles wat me overkomt, zodat ik de dag erna kan terugblikken op leuke momenten.

LEITMOTIV

- Makkelijker gezegd dan gedaan. Zeker in deze barre economische tijden.

Akkoord. Het is zeker niet de gemakkelijkste weg. Ik zou ook in m'n zetel kunnen gaan zitten klagen. Helemaal niet moeilijk, met al die bangmakerij die de media ons elke dag doen slikken. Als je werk hebt, moet je bang zijn om het te verliezen. En als je geen werk hebt, wees dan maar bang

dat je geen nieuwe job zult vinden! Tja, daar schieten we dus niks mee op, hé. Mijn vrouw heeft onlangs haar job verloren, simpelweg omdat er geen werk meer was. Wel, ik heb haar daar op geen enkel moment over horen klagen. Maar ze is niet bij de pakken blijven zitten en heeft vrij snel ander werk gevonden. Het is trouwens bewezen dat de mens creatiever wordt wanneer hij geraakt wordt in zijn basisbehoeften, wist je dat? De economische crisis laat dat perfect zien. Door al die doemverhalen over ontslagen en werkloosheid gaan de mensen nadenken over hun fundamentele behoeften. Is die jaarlijkse reis naar Turkije, all inclusive, écht nodig? Of kunnen we ook zonder? Al blijven we natuurlijk ook nog klagen. Dat is eigen aan de Vlaamse cultuur, vrees ik. We beseffen niet dat we in het land van melk en honing leven én dat we ons lot voor een groot deel zelf kunnen bepalen. En we zijn ook kampioenen in bescheidenheid, jammer genoeg.

- Ook iets dat je als loopbaanbegeleider vaak bent tegengekomen?

Absoluut. Ik vraag mijn cliënten weleens om drie talenten van zichzelf op te sommen. Velen hebben het daar moeilijk mee. Dat is die Vlaamse cultuur die in ons ingebakken zit: werk maar goed en hard en loop er vooral niet mee te koop. Maar stel dezelfde vraag aan een Amerikaan en die begint aan een preek van twee uur lang over hoe goed hij wel is.

- Je boekenkast is rijkelijk gevuld, zie ik. Is er een boek dat jou op een of andere manier sterk beïnvloed heeft?

Welja, en nu ga ik je iets persoonlijks vertellen dat heel essentieel is geweest in alle beslissingen die ik de afgelopen drie jaar heb genomen. Toen mijn dochter op 16-jarige leeftijd overleed, heb ik heel veel gehad aan de boeken van Manu Keirse. Hij schrijft heel rake dingen over omgaan met verlies en over rouwprocessen. Wat je na zo'n gebeurtenis als rouwende bijvoorbeeld vaak te horen krijgt is: "De tijd heelt alle wonden". "Allemaal goed en wel", schrijft Keirse daarover, "maar jij moet wel beslissen wat je met die tijd gaat doen". Die gedachte is sindsdien voor mij zo'n beetje een leitmotiv geworden. Ze ligt ook aan de basis van mijn keuze om loopbaanbegeleider te worden en om de uitgeverij op te richten, als erbetoon aan mijn dochter Charlotte. En natuurlijk ook vanuit de overtuiging dat de boeken die we uitgeven iets voor mensen kunnen betekenen. Net zoals de boeken van Manu Keirse voor mij veel betekend hebben. De respons op onze eersteling was alvast goed. We hebben op amper drie maanden tijd al 400 exemplaren verkocht van "De Rijkdom van Geluk", en dat zonder grote promotiecampagne. Dat overtreft mijn verwachtingen en het stemt me hoopvol voor de toekomst.

- Wij zijn alvast benieuwd naar het volgende boek. Veel succes!

www.uitgeverij-charlotte.be

Tekst: Floor Deckx
Foto: Bart Van der Moeren